

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1060

гр. Стара Загора, 19.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Веселина К. Мишова Въззивно гражданско дело № 20225500500511 по описа за 2022 година

Производството е по чл.435 ГПК и е образувано по жалба от Г.Д.Д. срещу действията на ЧСИ М.Д. по изп.д. № 501/2022 г. във връзка с наложен запор върху трудовото му възнаграждение. Искането е съдът да отмени наложения запор поради порочен изпълнителен процес и при висящ за обжалване „основен“ съдебен процес; да постанови привременна обезпечителна мярка „незабавно спиране на изпълнителните действия до излизане на решението на ВКС“ и да определи „правилен размер“ на възнаграждението на ЧСИ в съответствие с раздел II, т.26, б.„в“ от ТТРЗЧСИ.

Жалбоподателят обжалва запорното съобщение и иска то да бъде отменено като незаконосъобразно. Твърди, че запорът е извършен без да му бъде връчена покана за доброволно изпълнение. Решението на Апелативен съд – Пловдив му било връчено само един ден преди датата на извършения запор. Това решение не било окончателно и прибързаното и при несъобразяване със закона изпълнение му носело вреди. Освен това твърди, че разносните на съдебния изпълнител били завишени с почти 220 лв.

В срока по чл.436, ал.3 ГПК е постъпило възражение от вискателите И.Д.Ж. и Щ.Х. К., в което се излага становище относно неоснователността и необосноваността на жалбата с молба тя да бъде отхвърлена.

По делото са приложени мотиви на частния съдебен изпълнител по обжалваните действия, както и копие от изп.д. № 20228650400501 по описа на ЧСИ М.Д..

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания и възраженията на вискателя, намери за установено следното:

Изп.д. № 20228650400501 е образувано по молба от И.Д.Ж. и Щ.Х. К. и приложен изпълнителен лист, издаден по в.гр.д. № 214/2011 г. по описа на Апелативен съд - Пловдив, по което длъжникът Г.Д.Д. е осъден да заплати на вискателите обезщетение на имуществени вреди общо в размер на 500 лв.,

както и обезщетение за неимуществени вреди общо в размер на 1500 лв. Върху трудовото възнаграждение на длъжника и банковите му сметки в „У.Б.“ АД били наложени запори. Изпратена е покана за доброволно изпълнение.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Подадената жалба е, както се посочва изрично, срещу запорно съобщение. Жалбата е недопустима. В нормата на чл.435, ал.1 и 2 ГПК са посочени конкретните действия и отказите на съдебния изпълнител, които могат да бъдат обжалвани, както и лицата, които разполагат с право на жалба за всяко от тях. В случая жалбоподателят има качеството на длъжник и има право да обжалва постановлението за глоба; насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестрируемо; отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението; отказа на съдебния изпълнител на извърши нова оценка по реда на чл.468, ал.4 и чл.485 ГПК; определянето на трето лице за пазач, ако не са спазени изискванията на чл.470 ГПК, както и в случаите по чл.486, ал.2 ГПК; отказа на съдебния изпълнител да спре, да прекрати или приключи принудителното изпълнение, както и разноските по изпълнението. Освен горните правомощия, нормата на ал.3 на чл.435 изрично предвижда и възможността длъжникът да обжалва и постановлението за възлагане, но ако наддаването при публичната продажба не е извършено надлежно или имуществото не е възложено по най-високата предложена цена. Видно е от съдържанието на жалбата, че тя няма за предмет посочените допустими за обжалване действия. Запорът и възбраната като изпълнителни действия не подлежат на обжалване. На обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквестрируемо имущество (ТР № 2/2013 г. на ОСГТК). В случая обаче жалбоподателят не се позовава на несеквестрируемост. Както бе посочено по-горе, с нормата на чл.435 ГПК законодателят ограничава възможността за обжалване на действията на съдебния изпълнител, като я свежда до лимитативно изброени актове, подлежащи на обжалване от лимитативно изброен кръг от лица и на лимитативно посочени в закона основания, което изключва всяко разширително тълкуване на разпоредбите относно обжалването на действията и отказите на съдебния изпълнител – ТР № 2/26.06.2015 г., т.8.

Недопустимо се претендира и незабавно спиране на изпълнителните действия. Съгласно чл.432, ал.1 ГПК изпълнителното производство се спира: от съда в случаите по чл. 245, ал. 1 и 2, чл. 309, ал. 1, чл. 309, ал. 1, чл. 397, ал. 1, т. 3, чл. 438 и 524; по искане на вискателя; в случаите по чл. 229, ал. 1, т. 2 и 3, с изключение на проданта на недвижим имот, за която е било вече направено обявление; в случаите по чл. 282, ал. 2, както и когато обжалваното въззивно решение бъде отменено от ВКС; в случаите по чл. 624б ГПК и чл. 627б, ал. 2 ГПК, както и в други случаи, предвидени в закон. Щом жалбоподателят твърди, че е подал касационна жалба срещу решението, въз основа на което е изпълнителното основание, то искането за спиране следва

да бъде насочен към ВКС при условията на чл.282, ал.2 ГПК.

Недопустимо се иска и настоящият съд да определи „правилен размер“ на възнаграждението на ЧСИ. В изпълнителното производство на общо основание е приложима разпоредбата на чл. 248 ГПК, съгласно която съдебният изпълнител може и следва да се произнесе изрично по отношение на разноските или да измени постановлението за разноски. Искането следва да се направи по реда на чл. 248 ГПК първо пред съдебния изпълнител. Едва след произнасяне по искането за тяхното намаляване или отмяната им, длъжникът ще има възможност на обжалва акта за определяне на разноски.

В случая по делото е установено, че до длъжника е била изпратена покана за доброволно изпълнение, с което ЧСИ го известявал, че дължимите по изпълнителното дело суми са в размер на 3125,60 лв., в т.ч. 525,60 лв. такси по ТТРЗЧСИ, ведно с включен ДДС в размер на 20%. По делото няма данни жалбоподателят да е поискал ЧСИ да измени размера на разноските по изпълнителното производство. Липсва и акт на съдебния изпълнител, който да съдържа произнасяне в този смисъл. Следователно липсва акт, който може да бъде подложен на съдебен контрол, ако бъде обжалван.

С оглед на изложените съображения съдът приема, че жалбата е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане.

Воден от горните мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Г.Д.Д. – длъжник по изп.д. № срещу действията на ЧСИ М.Д. по изп.д. № 20228650400501 във връзка с наложен заповест върху трудовото му възнаграждение, като процесуално недопустима.

ПРЕКРАТЯВА производството по в. гр. д. № 511/2022 г. по описа на ОС – Стара Загора.

Определението подлежи на обжалване в едноседмичен срок от получаване на съобщението до страните, че е изготвено пред АС- Пловдив.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____